

Ο ήλιος του Σεπτέμβρη - της Έλσης Τσουκαράκη

Άλλο ένα βιβλίο που με προβλημάτισε ως προς το τι να γράψω. Είναι διαφορετικό, με φιλοσοφική διάθεση (χωρίς όμως αμπελοφιλοσοφίες), ερωτικό χωρίς όμως περιττές σκηνές, από αυτά που δε με κρατάνε συνήθως. Αν έλεγα ότι το βιβλίο αφορά μόνο τον έρωτα δύο γυναικών για τον ίδιο άντρα θα το αδικούσα άθελά μου. Δεν είναι μόνο αυτό, δεν έχουμε άλλη μία ιστορία ερωτικού τριγώνου. Είναι κάτι άλλο που θα προσπαθήσω να το περιγράψω όσο γίνεται καλύτερα.

Μια μυστηριώδης γυναίκα εμφανίζεται στο γραφείο ενός δικηγόρου και του αφηγείται τις ιστορίες της Φανής και της Μάγιας που αγάπησαν τον ίδιο άντρα, τον ζωγράφο και φιλόσοφο Ρωμανό. Η Φανή, μεγαλοαστή, επιχειρηματίας, μοσχαναθρεμμένη, παντρεύεται από έρωτα έναν εξίσου αυτοδημιούργητο άντρα, μόνο και μόνο για να παγιδευτεί τελικά σε μια συγκατοίκηση μ' έναν άνθρωπο που άλλαξε ριζικά μετά τον γάμο τους. Η Μάγια, κορίτσι που μεγάλωσε σε ορφανοτροφείο της Θεσσαλονίκης, γίνεται από μοδίστρα ιδιοκτήτρια ατελιέ μόδας και παντρεύεται κάποιον που αποδείχτηκε ότι δεν ήταν αυτό που ήθελε. Οι δύο γυναίκες γνωρίζουν στην κρίσιμη καμπή της ζωής τους τον Ρωμανό που θα ανατρέψει τα πάντα στην ψυχολογία και στον χαρακτήρα τους. Ποια είναι η γυναίκα που αφηγείται τις ιστορίες τους και τι δουλειά έχει σε ένα δικηγορικό γραφείο;

«Ο καθένας μας βαδίζει το δικό του μοναχικό μονοπάτι. Φωτίζει το δρόμο του με τον προσωπικό του τρόπο αποκλειστικά κι ανάλογα με το καταπώς στρέφει τον εσωτερικό του φακό, μεταμορφώνει αρχικά το δικό του είδωλο κι ύστερα ολάκερου του κόσμου του. Θέλει τέχνη να τον φωτίσεις απ' την κατάλληλη οπτική γωνία, ώστε να μην καταστραφεί από περιττές κι ανούσιες προσδοκίες. Δε γίνεται, καρδούλα μου, ένας άλλος άνθρωπος «εαυτός» να καθορίζει το κέντρο του κόσμου μας κι όχι ο δικός μας. Η ερωτική εξάρτηση οδηγεί σε εμμονή κι αποδυνάμωση των δικών μας ικανοτήτων. Σε θέλω δίπλα μου για να μοιράζομαι μαζί σου την πληρότητά μου κι όχι για να ρουφώ σα βρικόλακας πληρότητα από σένα. Τα περισσότερα ζευγάρια αποζητούν ασταμάτητη κολακεία από τον άλλον. Να φωτίζουν λανθασμένα τη δική τους έλλειψη αυτοπεποίθησης. Το εσωτερικό φως όμως κάθε ανθρώπου κι η αίσθηση της αυτονομίας του οφείλουν να πηγάζουν αποκλειστικά απ' τον ίδιο» (σελ. 205).

Αυτό είναι ένα μικρό δείγμα της στάσης ζωής του Ρωμανού, ενός ανθρώπου που πρέπει να βρέθηκε κατά λάθος στον κόσμο μας, αν τυχόν είναι υπαρκτό πρόσωπο. Ένας άντρας που ανήκει σε όλες τις γυναίκες και η γραφή της κυρίας Τσουκαράκη με έπεισε ότι αυτό μπορεί να συμβεί και δε γέλασα, Γιατί κάλλιστα θα μπορούσα να τον χαρακτηρίσω κακομαθημένο, εγωιστή και υπερφίαλο, όμως η αντίληψή του, η κουλτούρα του και η συμπεριφορά του δεν μπορούν να αποκωδικοποιηθούν σωστά με τα δικά μου μέτρα. Η αταραξία του, η απάντηση για όλα και η ζεν κατάστασή του παρ' όλ' αυτά δε θα με εμπόδιζε από περιέργεια να του φέρω ένα τηγάνι στο κεφάλι να δω τι θα πει: «Αυτή η βίαιη πρόσκρουση ήταν αντιστρόφως ανάλογη της δύναμης που

πηγάξει από την αγάπη μου για σένα» ή «Αουτς»; Το μυθιστόρημα δεν είναι χιουμοριστικό, είναι φιλοσοφημένο και δείχνει μια αλλιώτικη διάσταση ενός ερωτικού τρίου. Παραδέχομαι ότι δε θα είχα την ψυχραιμία ούτε της Φανής ούτε της Μάγιας, αν και παρακολούθησα με ενδιαφέρον τις ζωές τους. Η συγγραφέας με οδήγησε σε μια διαφορετική διάσταση ανάγνωσης, χωρίς να με κουράσει, αν και παραδέχομαι ότι ξεφύλλισα αρκετές σελίδες!

Ο ήλιος του Σεπτεμβρη, ο καλύτερος πίνακας του Ρωμανού, φωτίζει ισότιμα τις ζωές δύο γυναικών και περιστρέφεται όπως ο πραγματικός ήλιος: γύρω από αυτές και γύρω από τον εαυτό του ταυτόχρονα. Ένα διαφορετικό γυναικείο μυθιστόρημα που πιστεύω ότι θα δώσει νουή αισιοδοξίας και δύναμη σε πολλές αναγνώστριες με τη στάση ζωής και τη θετική διάθεση της συγγραφέως. Διαβάστε το και ανοίξτε τέντα το παράθυρο της ζωής σας γιατί έχει την καλύτερη θέα: τη δική σας!

Πάνος Τουρλής